

Tetsave 2. Moos. 27: 20 - 30: 10

Tämä viikon Toora jatkaa temppelin rakentamista. Ja myös pappien siunauksia. Toorassa sanotaan, että Jumala puhui Moosekselle ”Lähestyköön Aaron minua.” Ja sana ”lähestyy Aaron minua” lausutaan heprean kielellä achrev. Monissa muissa Tooran paikoissa tämä heprean sana achrev tarkoittaa: ”anna jotain uhriksi”. Me voimme käsittää tämän Sanan paikan niin, että Jumala lähestyi Moosesta ja pyysi tätä tuomaan Aaronin uhriksi Hänen eteensä.

Ennen kuin ihminen tulee täydellisenä Jumalan eteen ja yhdistyy Jumalaan pystyäkseen palvelemaan, hänen pitää Jumalan edessä tuoda itsensä ja oma elämänsä uhriksi. Monet juutalaiset viisaat kertovat, että tässä on jumalanpalvelustehtävän salaisuus. Ei Jumala halua meidän elämäämme itselleen vaan ennemmin Hän odottaa, että me kuolemme itsellemme ja tuomme itsemme Hänen eteensä eläväksi uhriksi. Silloin kun me kuolemme itsellemme Hänen tahtonsa edessä, silloin me pystymme täydellisesti palvelemaan Häntä.

Talmudissa on yksi tarina. Siinä kerrotaan, että suuri sotapäällikkö Aleksander Makedonski kysyi viisailta, mitä hänen pitäisi tehdä, että hän saa elää. Viisaat vastasivat hänelle: ”Sinun pitää ensiksi kuolla.” Aleksander kysyi, että mitä minun pitää tehdä, jotta kuolisin. Viisaat vastasivat hänelle: ”Sinun pitää elää.”

Jos ihminen elää itseään varten, se tarkoittaa, että hän on kuolleena Jumalan edessä. Sen tähden palvelustehtävän ydin on nimenomaan itselleen kuoleminen Jumalan edessä.

Mooses halusi kerätä uhrirahat ja sen tähden hän otti anniksi puoli sekeliä jokaisesta. Mutta itse ilmestysmajan rakentaminen ei ollut veronalainen palvelus. Toora puhuu, että jokainen ihminen antoi rahallisen uhrin ilmestysmajan rakentamiseen sydämensä alttiuden perusteella. Luemme Sanassa tilanteesta, että ihmiset uhrasivat niin paljon, että heille piti sanoa, ettei tarvitse uhrata enempää vaan kaikkea oli riittävästi. Silloin kun ihminen on valmis sydämestään uhraamaan Jumalan työhön, silloin Jumala pystyy siunaamaan häntä hänen hyvän sydämensä tähden.

Paljon myöhemmin kuningas Salomon oli rakentamassa ensimmäistä temppeliä. Salomon ei luottanut israelilaisten hyvään sydämeen ja hyvään tahtoon. Salomon määräsi maksamaan suuren ja raskaan veron. Tätä veronmaksua ei poistettu edes silloin, kun temppeli oli jo rakennettu. Tämä suuri maksu Israelin kansalle oli voimassa Salomon koko loppuelämän. Se oli suuri taakka omalle kansalle, israelilaisille.

1. Kuningasten kirjassa on kirjoitettu, että Salomonin kuoleman jälkeen koko Israelin kansa oli kokoontunut Sikemiin, jossa Salomonin poika Rehabeam julistettiin kuninkaaksi. Silloin koko kansa pyysi Rehabeamia alentamaan kansan veroa. He sanoivat, että sinun isäsi on laittanut meille suuren verottaakaan, voisitko sinä helpottaa isäsi antamaa velvoitetta, niin me pystymme hyvin palvelemaan sinua. Silloin Rehabeam pyysi kansalta kolme päivää miettimisaikaa. Hän meni vanhojen viisaiden luokse, jotka olivat olleet Salomonin neuvonantajia. He vastasivat hänelle, että jos sinä hyväksyt tämän kansan pyynnön, silloin kansa tulee ikuisesti orjaksi sinun edessäsi ja he palvelevat sinua. Tämän jälkeen Rehabeam lähestyi nuorempaa sukupolvea ja kysyi heiltä neuvoa. He taas neuvoivat häntä, että sinun pitää uhata heitä ja sanoa, että sinä vielä korostat heidän veroaan; näytä heille kuka tässä talossa ja kansan keskellä on kuningas.

Kolmen päivän kuluttua koko kansa kokoontui yhteen. Rehabeam vastasi kansalle, että minä teen veronalaisen maksun vielä kovemmaksi. Silloin kansa vastasi hänelle, että minkälainen meidän osuutemme on Daavidin majassa? Lähteköön jokainen omaan majaan asumaan. Ja koko Israelin kansa jakaantui kahteen osaan.

Silloin kun Mooses pyysi veronmaksua omalta kansaltaan, koko Israelin kansa oli yhtenäinen. Mutta kun Rehabeam nosti veron maksua, koko kansa jakaantui kahtia ja Israelin kansa hajosi keskeltä. Mistä me voimme löytää sen kultalangan, että me voimme sopusoinnussa löytää sekä kansalle että valtiolle sopivan maksun?

Israelin kansan historiassa on säilynyt, mikä olisi hyvä tapa maksaa veroja. Ensimmäinen käsitys on se, että omista tuloista pitää erottaa ja maksaa kymmenykset. Toisaalta jokainen ihminen voi itse päättää, kenelle hän haluaa maksaa nämä kymmenykset. Hän vapaaehtoisesti etsii, kuka on se, joka eniten tarvitsee hänen kymmenyksensä. Ja juutalaiset viisaat kertovat, että tämä ihmisen etsiminen - se on myös etsimisaikauhri omasta elämänajasta Jumalalle. Ei riitä, että me annamme ne kymmenykset ihan ensimmäiselle köyhälle kadulla. Ei riitä, että me vain tuomme omalle rabbille tai omalle seurakunnalle ne kymmenykset. Se ei täytä Tooran lain vaatimuksia meille. Meidän pitää etsiä se kohde, kuka eniten tällä hetkellä todella tarvitsee näitä kymmenyksiä. Etsiä Jumalan tahtoa, kenelle me voimme palvella ja kuka on tällä hetkellä kaikkein suurimmassa tarpeessa ja hädässä. Vain silloin me pystymme toteuttamaan Tooran lain kymmenysten maksamisesta.

Ja kun me aloitimme tämän viikon Tooran aiheesta, että palvelustehtävän alku ja ydin on omalle tahdolle ja itselle kuoleminen, se on nimenomaan oman elämän uhraamista Jumalalle. Silloin seuraava askel on se, että me etsimme sen ihmisen tai paikan, joka tällä hetkellä eniten tarvitsee meidän taloudellisia uhrejamme. Joka elämän hetkenä meidän pitää etsiä Jumalan tahtoa ja omaa palvelustehtävää Hänen suuren valtakuntansa työssä. Se on niin kuin pappistehtävä, johon Jumala kutsuu meitä jokaista. Meidät on kutsuttu pyhän papiston tehtävään. Meidät on kutsuttu antamaan itsemme eläväksi uhriksi Jumalan edessä. Meille ei ole määrätty, mihin asti me voimme kuolla itsellemme. Mutta se osa meidän elämässämme, joka meissä kuolee, sen Jumala pyhittää. Se kuollut osa meistä on pyhitetty. Tämä on Aaronin, pyhän papin, palvelus meissä.